

Zpravodaj

BJB Brniště

18. ročník

Únor 2025

Verš pro sbor na rok 2025:

*Odložte dřívější způsob života,
staré lidství,
které hyne klamnými vášněmi,
obnovte se duchovním smýšlením,*

...

Efezským 4:22-23

Jednou měl Josef sen a pověděl ho svým bratrům. Nenáviděli ho pak ještě více.

Gn 37:5

Milí sourozenci,

Josef jako náctiletý měl sen. Nevěděl, proč ho dostal, ani nemyslím, že věděl, co přesně bude obnášet. Dokonce neměl jeden sen, měl dva. Podobné, které říkaly totéž – že se jeho bratři, a ve druhém snu dokonce i otec, jemu budou klanět. Ti bratři, kteří ho nemuseli, neměli ho rádi, protože jemu dával otec najevo, že ho miluje. (Ne, to nebylo od Jáкова hezké, ale Josef za to nemohl.) A bratři ho proto nenáviděli ještě víc. Ale dostal sen a nemohl za to. Co potom dělal? To, co před tím. Poslouchal otec a žil svůj každodenní život. Kdo to známe, víme jak to pokračovalo a skončilo. Nejprve to vypadalo, že zemře dříve, než se sen bude moct naplnit, ale Bůh to nedopustil. Dostal se jako otrok do Egypta, kde žil dál poctivě svůj život. Ráno vstal, sloužil, jak nejlépe uměl, svému pánu, a večer šel spát. Den za dnem, měsíc za měsícem, rok za rokem. Pro lež – ne svoji – se dostal do vězení a tam to pokračovalo – ráno vstal, sloužil jak nejlépe mohl správci věznice, a večer šel spát. Den za dnem, měsíc za měsícem, celé dva roky. Až potom se stal druhým po faraonovi. Zachránil Egypt před zkázou a svou rodinu před zahynutím hladem. A teprve potom se naplnily jeho sny. Bratři si přišli do Egypta pro obilí a jemu, jako nejvyššímu pánu, který měl vydávání obilí na starost, se klaněli. Jak dlouho to trvalo? Možná patnáct let. Ale Boží sen na jeho životě se naplnil.

Jaký sen jsi měl ty? Nebo máš? Já, jako mladý kluk po vojně, jsem toužil být jednou milionářem (problém byl, že jsem rozmařilým způsobem života o hodně peněz přišel a ani můj podnikatelský záměr nevyšel ☺). Jako mladý křesťan jsem jezdil na různé konference, a když jsem slyšel ty Boží muže, toužil jsem být jako oni. Chtěl jsem jít na teologickou školu, ale nebylo mi to doporučeno. Později jsem se díky nedostatku služebnicku stal misijním pracovníkem a později pomocníkem kazatele (to byla vyšší funkce, i když náplň práce byla stejná ☺).

Učil jsem se, četl, studoval, kázal a věřil, že budou zástupy obrácených lidí a sbor se aspoň zdvojnásobí. Jeden rok, druhý, pátý, desátý, dvanáctý a nic. Ale pak během měsíce, se můj sbor ztrojnásobil (byl jsem zvolen do Brniště ☺).

Už jsem pochopil, že nebudu milionářem (i když díky inflaci, kdo ví). Už asi ani nebudu kázat zástupům a jezdit po světě a modlit se za nemocné, kteří budou vstávat z vozíků (ale díky našim přenosům přes internet možná kážu v Americe, či Eskymákům, takže, kdo ví). Bůh někdy nenaplní naše sny, a já myslím že nikdy tak, jak my si přejeme, ale vždy naplní svůj záměr s námi, když se Mu dáme k dispozici. Někdy to

znamená, že věrně budeš kázat malé skupince někde na vesnici, sloužit dětem na skautu či besídce, navštěvovat nemocné, psát povzbuzující přání k narozeninám, každý týden si věrně připravovat písně na nedělní shromáždění, péct buchtu na společný čas spolu,... A přitom věrně ráno vstávat a přebalovat svoje děti, připravovat jim snídaně a svačiny do školy, práť prádlo, žehlit jejich průšvihy, večer se s nimi modlit a ráno před snídaní číst Bibli a věřit, že i když nevidíš svoje moc velké ovoce, z nich se jednou stane ten velký meloun. (A oni se jím stanou, když to s Bohem vezmou vážně.) Možná to je ten Boží sen s tebou. Ale vždy buď připraven, že možná zapopneš v životě o nějakou výzvu, abys jí zvedl. Třeba si všimneš poflakujících se dětí někde na sídlišti a uděláš pro ně každý týden klub. Nebo zvedneš výzvu a staneš se učitelem, abys mohl ovlivnit budoucí generaci. Uděláš TULku a staneš se významným programátorem umělé inteligence, aby si tvůj tatínek nemusel každý druhý měsíc připravovat úvodník ☺. Nebo lékařem, který bude léčit nemocné, psychologem, který bude rozumět lidské duši, ..., ale hlavně křesťanem, který bude moci dávat naději těm, kteří ji ztrácejí. Protože náš Bůh s každým člověkem sní svůj sen. On je Bohem naděje, že to, co děláš, když to děláš s Ním, má smysl.

Bůh ti zehnej.

..... Jiří Šimek

OHLASY

Ohlasy ze setkání staršovstva v lednu

V lednu jsme se sešli dvakrát – jednou v rámci modlitebního setkání, podruhé v rámci plánovacího. Obě setkání vedl Jiří Jíra.

Souhrn z plánovacího setkání:

- Na začátku nás navštívila Anna Kouřimská. Bavili jsme se o misijních akcích během uplynulého adventu (Adventní věnce, Mikuláš pro děti ze školky, Vánoční stezka). Letos bychom je rádi zopakovali. Dále nám Anička představila možnosti misie během letošních Velikonoc – velikonoční stezka v Brništi, Novinách, Stráži pod Ralskem, Mimoni, akce v Oáze pro děti ze školy i školky.
- V rámci oslavy dvaceti let modlitebny bychom měli včas udělat pozvánky, dát pozvánku i do obecního zpravodaje a pozvat lidi z obce.

Po modlitbě J. Šimka jsme Annu propustili domů.

- J. Jíra četl z Jer 4:1-4, následovalo zamyšlení a diskuse na téma – „připravit a obřezat naše srdce pro Hospodina“. Poté jsme se společně modlili.
- Naplánovali jsme služby na únor, prodiskutovali i jiná setkání, která nás čekají (např. Manželský večer v rámci NTM)
- Bavili jsme se o doplňovacích volbách do staršovstva. Na sborovém shromáždění v březnu se oznámí kandidát(i) a poté by proběhly volby.
- Diskutovali jsme o pastoračních věcech

Naše setkání jsme ukončili společnými modlitbami

Zapsal Jiří Jíra

VZPOMÍNKY

Koncem listopadu 2024 to bylo 20 let, kdy se setkáváme v naší modlitebně. Slavnostně byla otevřena až v říjnu roku 2005. Takže slavnost jako taková nás čeká až letos na podzim. Do té doby si na stránkách Zpravodaje události před 20 lety připomínáme ve vzpomínkách bratra Blahoše Matyse.

Kapitola sedmá Další brigády a strop

To už se jednalo o tom, že přispěje i obec dalším krásným činem – daruje veškeré rezivo na zastřešení modlitebny. Neskutečně se stávalo skutečným. Stavba rostla do výšky a do krásy. Bylo potřeba zajistit panely na stropy, půlkulaté překlady na okna a další. Stropní panely dodala firma z Ústí nad Labem. Pro půlkulaté překlady jsem jel do Jižních Čech, do Netolic.

Nadešel čas loučení s první pracovní skupinou z USA. Čas velice rychle utekl. Mnoho krásného jsme spolu zažili a najednou byli pryč. Zůstalo po nich kus dobrého díla.

Dne 4.7.2003 proběhlo poslední zamávání. Rychlý úklid a příprava na další brigádu. Následný den (5.7.) mělo přijet 10 Kanadčanů. A byli tady. Dříve než nám oschly slzy loučení, byli zde

naši noví přátelé. Zde převažovaly ženy, ale byly velice zručné. Dokázaly si poradit s každou prací až jsme někdy zírali. Nebylo jednoduché je vždy všechny zaměstnat. Ale i ony sloužily velice misijně. Všichni pak po práci vždy různě poskakovali po dvoře, my jsme se jen divili, proč nelezí a neodpočívají. Oni ale nacvičovali pásmo, které nám spolu s písněmi v rozestavěné budově při teplotě + 30 C předvedli. Sešlo se tehdy asi 80 lidí. V době, kdy tady skupinka byla, nás také navštívil bratr Titěra s manželkou a maminkou. Zažili jsme pozhnané chvíle při společných shromážděních.

Koncem července 2003 jsem již začal pátrat po firmě, která by zhotovila krov a následně střechu. Obecní úřad vyhověl naší žádosti o sponzorský dar ve formě dřeva. Měli jsme dát na obecní úřad rozpis dřeva. To udělal řemeslník, který měl tuto práci vykonávat. Nabízely se opět různé firmy. My jsme jich několik vyslechli, ale pak jsem se obrátil na firmu, kterou jsme znali a která pracovala také na naší firmě Glass Metal. Po několika konzultacích jsme si tzv. plácli. Pan P. vypracoval celý rozpis řeziva, který jsem pak předal panu starostovi i místnímu řemeslníku, který měl dřevo řezat. Byla to velice unikátní pomoc. Nemusel jsem hnout prstem k zajištění dřeva až na stavbu. A byli to lidé do kterých bych to nikdy neřekl, kteří s velkým zájmem dřevo řezali. Později se přímo domlouvali s tesařem. Já jsem jen zajistil vyzvednutí celých balíků do pater stavby. Tím jsem trochu přeskočil událost, která byla jedna z nejdůležitějších.

Na 31.7.2003 se ohlásila firma s dodávkou stropních panelů. Byl to očekávaný den, kdy obrovské panely měly přikrýt první podlaží. Trochu s napětím jak to vše dopadne. Je to dobře změřeno? Jakým způsobem se to bude dít, kolik lidí potřeba? Jak budou zdi nešetrným jeřábíkem otlučeny. Nic takového. Ráno po osmé hodině začala

přijíždět nákladní auta s panely, jeřáb a doprovodné vozidlo. Mistr, který pokládání panelů řídil, se projevil jako zkušený a znalý dirigent. Nejdříve obhlédl stavbu, seřadil auta s panely, jak potřeboval, dal pokyn jeřábíkoví a koncert začal. Dlouho jsem neviděl tak schopnou partu lidí. Bylo radost se na to dívat. Však se přišlo dívat půl vesnice. Vedli si velice mistrně, nikde zbytečné bříknutí, ani hulákání, jak jsme to někdy slyšeli. Jen zvednutí paže nahoru dávalo pokyn jeřábíkoví, jak a co má dělat. Práce trvala od 9:00 do 16:30 s přestávkou na oběd. Pán Bůh nad námi bděl, nikomu se nic nestalo. Vše velice dobře dopadlo. Moc jsme si oddechli a šli spokojeně domů.

Při pokládce bylo dost příležitostí pohovořit si s řidiči o Pánu Bo-

hu. Někteří poslouchali s nadšením, ale byl i takový, který velice odpo- roval a nechtěl o Pánu Bohu ani slyšet. Bratr Karel by mohl vyprávět. Byl vždy velice připravený s náhodnými lidmi o víře hovořit.

Po té jsme betonovali a zdili, kladli železo, dopravovali materiál pomocí vrátku půjčeného bratrem M. Tomínem z Liberce. Přijížděli bratři ze Cvi- kova, Litoměřic, Lovosic, Jablonce. V té době nám také velice pomáhal br. kaz. Poloha, který pilně jezdil s plnými kolečky malty či betonu ke zdvihacímu zařízení - vrátku, který obsluhoval br. Lukáš Malý. Někdy se ale stalo, že při sebevětší opatrnosti se stalo bolínko - úraz a vždy to moc bolí. Vzpomínáš bratře René, jak to bylo?

ČTVRTEK 14. SRPNA 2003

Modlitebna roste podle plánu

■ JIŘÍ BENÍŠEK

Brniště - V Brništi roste stavba modlitebny Bratrské jednoty baptistů, kterou si křesťané staví svépomocí, pod dohledem dvou stavbařů. Každý den přijíždějí na stavbu dobrovolníci z blízkého i vzdálenějšího okolí. *"Většinou se obtelefonujeme, nebo se dáme dohromady pomocí internetu. Kdo může, tak při-*

jede," řekl nám Blahoslav Matys z Bratrské jednoty baptistů.

Hrubá stavba se chýlí k závěru, přibližně do 14 dnů by mělo být vše připraveno na vztyčení krovů. *"Náš záměr je dostat stavbu do začátku zimy bezpodmínečně pod střechu,"* uvedl Blahoslav Matys. O nabídky různých dodavatelských firem není prý nou-

ze. "Neděláme zdouhává výběrová řízení, ale pokud něco potřebujeme, tak se sejde naše rada a posoudíme nabídky a rozhodneme se," vysvětlil Blahoslav Matys.

Reakce veřejnosti jsou vesměs kladné. *"Lidé se přijdou podívat, povzbudí nás, a někteří přijdou i pomoci. Těší nás to,"* uzavřel Blahoslav Matys.

K ZAMYŠLENÍ

Na internetu jsem narazila na dvě zamyšlení. Mohla jsem si jedno nechat do dalšího Zpravodaje. Ale přišlo mi zajímavé, jak jsou to dva různé, ale přitom stejné pohledy na věc. Když si je přečteme společně můžeme být lépe obohaceni a osloveni myšlenkami.

Martina Matysová

Rozdíly nám můžou jít na nervy

Každý jsme jiný - což je občas k vzteku. Jeden je ranní ptáče, druhý sova, třetí má přes den energii asi jako hlemýžď. Někdo miluje klid lesa, jiný ruch města. Atd. atd. Někdy je to opravdu výzva - žít mezi lidmi, kteří to mají úplně jinak. A někdy si říkáme: „Proč si nemůžeme být trochu podobnější?“

Ale přes všechny rozdíly je na tom něco fascinujícího – doplňujeme se, inspirujeme se a potřebujeme se. Naše odlišnosti nás dokážou rozčlít, ale taky obohatit. Kdybychom byli všichni stejní, byla by to velká nuda. Stejně je to v přírodě, kde není jen jeden druh stromu nebo jediné zvíře v oceánu. Ani my nejsme stejní. Kdybychom byli všichni totožní, co bychom se od sebe naučili? Co bychom si předali? Čím bychom se přitahovali? Byla by to nuda. Taková ta pořádná, šedá a bez chuti.

Bůh nás ale stvořil rozmanitě – a to záměrně! Možná si říkal: „Kdyby byl svět jen jednobarevný, kde by byla radost z objevování?“ Vždyť i vesmír je plný protikladů a souhvězdí, které dohromady tvoří nádheru. Každý jsme originál, každý přináší něco, co jiní nemají. A jasně, je to občas složité – rozdíly můžou být na nervy. Ale právě díky nim se můžeme navzájem doplňovat.

Zastavme se někdy na chvíli a uvědomme si v tichu vděčnost za pestrost a rozdílnost v našem okolí, v přírodě, ve stvoření... Protože právě ona je tím, co nás s druhými nakonec drží pohromadě – někdy navzdory, ale vždycky s nadějí.

A až příště narazíme na někoho, kdo nám připadá úplně „z jiného světa“, zkusme to vzít jako příležitost. Třeba právě tenhle člověk má něco, co nám může chybět. A naopak.

V Božím plánu je pestrost a rozmanitost

Dary jsou sice rozmanité, ale je pouze jeden Duch. A jsou rozličné služby, ale je pouze jeden Pán. A jsou různé mimořádné síly, ale je pouze jeden Bůh. On to všechno ve všech působí. Ty projevy Ducha však jsou dány každému k tomu, aby mohl být užitečný. (1Kor 12, 4 – 7)

Je poměrně přirozené, že se radši setkáváme a komunikujeme s těmi, kteří mají podobné názory, zájmy, se kterými si rozumíme. Nesmí se to ale přehnat. Uzavření do jedné bubliny, kde jsme skoro stejní, je velkým ochuzením. V Božím plánu má totiž místo pestrost a rozmanitost. Jsme stvořeni jako různí, jedineční, dostáváme rozmanité schopnosti a obdarování, jsme zváni k rozličným úkolům a službám.

Tato různost nemusí být překážkou naší jednoty. Nám to možná dělá problémy, Duch svatý nás ale umí sjednotit i přes naši pestrost. Apoštol Pavel rozvíjí přirovnání k tělu, které má různé údy, ale tvoří jeden celek. Můžeme si představit také orchestr. Každý nástroj hraje jinak, různé barvy zvuku jednotlivých nástrojů dodávají hudbě bohatost. Kdyby každý nástroj hrál sám, hudba by byla plochá nebo nesourodá. Ale když všichni sledují stejný notový zápis a drží se vedení dirigenta, vzniká symfonie – bohatá, harmonická a mocná.

Podobně jsme i my součástí Božího orchestru. Každý z nás má jinou úlohu, jiný dar, jiný tón. Duch svatý je tím dirigentem, který

nás sjednocuje, vede a dává našim rozdílným darům společný smysl. Naše rozmanitost není problémem, ale nástrojem ke společnému dílu. Jakým tónem dnes přispějí do symfonie Božího království? A dokážu naslouchat ostatním tak, aby jejich dary rozjasnily a doplnily mé vlastní?

Zdroj: internet

ZE SBOROVÉ KNIHOVNY

Wilhelm Buntz: Kuřák Bible Drsný životní příběh bývalého mukla.

Wilhelm se narodil v roce 1954 v německém Ulmu. Jeho matka ho nechtěla, hrubě ho zanedbává a dítě jí odebere sociálka. Později se otec znovu ožení a vezme si chlapce k sobě. Zdá se však, že jeho citová výchova je velmi narušená. Vyrůstá z něj sadistický kluk, opakovaně je umísťován v různých nápravných zařízeních kde týrá děti a nikdo si s ním neví rady. Spirála zla nemá konce. Když se dostane do vězení, nechá si hrdě potetovat celé tělo -jedna kérka za každý ze 148 spáchaných zločinů! Dostal „jen“ 25 let v žaláři se zvláštní ostrahou. Ve vězeňské cele si balí cigarety ze stránek Bible, ale s Bohem nechce mít nic společného. Po letech se prokouří k Novému zákonu: Kristova láska je mocnější než vzdor -a Willy kapituluje. Postupně se z něho stává nový člověk...

Janette Okeová: Volání srdce - Kanadský Západ 1

Přišla z východu, aby učila, ale vydrží v drsných podmínkách?
„Bylo to 12. dubna 1910. Den začal jako každý jiný. Časně ráno jsem vstala, v tichosti se ve svém pokoji pomodlila, upravila se, posnídala s rodinou a v osm hodin jsem pěšky vyrazila do školy o jedenáct bloků dál, kde jsem učila.“ Ten den přišel dopis od jejího bratra, který bydlel na Západě a v něm byla výzva...

Elizabeth odjela do pohraničí vyučovat v nové jednotřídce děti osadníků Divokého západu. V hodinách musí zvládat šestileté caparty i sedmnáctileté výrostky a zpočátku se jí moc nedaří ani topit ve školních kamnech. I v učitelském domku se po nastěhování potýká s nepohodlnými drzími myšimi vetřelci a děsí ji vytí kojotů. Ale to by nebyla Elizabeth, aby se nepřízni osudu nepostavila čelem. Brzy si ji místní komunita oblíbí a je tu i řada mladíků na ženění. Koho si zvolí, aby jí to schválilo její svědomí i Bůh?

Toto je první kniha z pěti dílů o Elizabeth a kanadském západě.

Růžena Kucová

Trochu z historie našich předků ve víře a pozvání ze sdružení EXULANT

"Obnovené zřízení zemské", Zemská Oktrojovaná Ústava vydaná 10. května 1627, znamenala konec nadějí českých evangelíků na svobodu svědomí v zemích Koruny české. Její ustanovení se udržela až do roku 1848!

Pro mnohé se stal jediným východiskem exil. Do něj odchází také Jan Amos Komenský s řadou dalších členů Jednoty bratrské. Na cestě do Lešna překročili hranice vlasti 4. února 1628 v Černé Vodě u Žaclěře.

V roce 1970 byl na tomto památném místě zřízen skromný památník s reliéfem Komenského od Ladislava Zívra. A protože tu byly vysazeny růže z Růžového paloučku u Litomyšle a Lidic, začalo se místu také říkat Růžový palouček.

V roce 2018 přistoupilo město Žaclěř k rozsáhlé úpravě místa a podle návrhu akademické sochařky Pauliny Skavové tu byl vytvořen areál odkazující na Komenského „Labyrint světa a Ráj srdce“.

Zveme Vás na již 17. ročník Memoriálu Jana Amose Komenského

Přijďte s námi na česko-polskou hranici, kde před 397 lety opustil Komenský svou vlast a odešel do polského exilu.

Sraz je v sobotu dne 1. února 2025 v 11 hodin v Žaclěří (sraz na parkovišti, ul. Nádražní), společně se pak vydáme na cestu do Černé Vody (cca 2,5km), pokud bude sníh, můžete si vzít s sebou i běžky (jinak je důležité mít s sebou vhodnou obuv a celkové oblečení, jde se „po louce“ někdy zasněžené, jindy bahnitě a často tam dost fouká, no prostě, odchod do exilu není žádný „med“)

Zvou Vás

přátelé (zároveň členové sdružení Exulant) ze sboru BJB v Liberci
(v případě bližších informací kontaktujte kazatele sboru Miloše Matyse - 777125313)

„Nezatěžovat se ničím, co přesahuje životní nezbytnosti, spokojit se s mála věcmi, sloužícími k pohodlí, a chválit Boha. Jestliže ty pohodlné chybí, spokojit se pouze s nezbytnými. Přijdeš-li i o ně, snaž se zachovat sebe sama. Nemůžeš-li ani sebe zachovat, zřekni se sebe, jen abys Boha neztratil. Kdo totiž má Boha, může všechno postrádat, poněvadž má na věky své nejvyšší dobro s Bohem a v Bohu. A zde je také konec všech potřeb a přání.“ J. A. Komenský

Rozhovory nad Biblí

každé úterý v 18:00
v Oáze

Téma:
Evangelium podle Jana
Hrdinové víry

Mládež

Pátek v 19:30

7.2. - Zrušeno (KGV, Misijní konference)

14.2. - Dan

21.2. - Víťa

28.2. - Miri

Skupinky

Skupinka v Mimoni:

Čtvrtek 6. a 20.2. v 18:00

Skupinka sester:

Středa 12.2. v 17:00

Skupinka „Východní“:

Dle domluvy

Nedělní bohoslužby

- 2.2. vedení i kázání: Martina Matysová
- 9.2. vedení: Jiří Šimek
slovíčko k dětem: mládež
Večeře Páně: Jiří Šimek
- 16.2. vedení: Jiří Šimek
Kázání: Pavel Coufal
- 23.2. vedení i kázání: Jiří Šimek

**Nedělní škola
pro děti 6–10 let**

- 2.2. Čím se liší křesťanství - Bůh žije v nás (Irenka)
- 9.2. Slovíčko k dětem - Proměnění na hoře (mládež)
- 16.2. Biblická stezka - Ježíšův příběh (Anetka)
- 23.2. Biblická stezka - Vztah Ježíše s Otcem (Hanička)

HLÍDÁNÍ DĚTÍ

**v podkroví
(pro děti od 2 let,
které vydrží bez rodičů)**

V případě zájmu se mohou rodiče před začátkem shromáždění domluvit s chůvami:

Irenka Šimková, Markéta Matysová, Anna Kouřimská

AKCE SBORU:

Pátek 31.1.	Večer chval a modliteb v 18:00
Středa 5.2.	Modlitební setkání staršovstva v 17:30
Středa 12.2.	Setkání sester v 17:00
Pátek 14.2.	Manželský večer v 18:00
Středa 19.2.	Setkání staršovstva v 17:30

DALŠÍ AKCE:

TAXISLUŽBA:

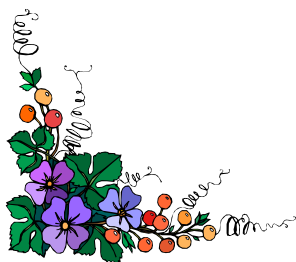
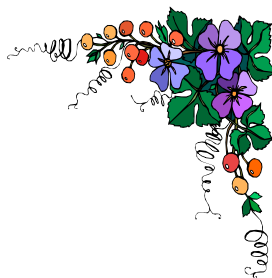
David Matys, tel. 724 066 686

BLAHOPŘEJEME

Narozeniny tento měsíc slaví:

3.2. Elisabeth Matysová

Vydalo: BJB Brniště pro svou vnitřní potřebu
Šéfredaktor: Martina Matysová, martina.matys@bjb-brniste.cz, 607 705 926

Korektura: Martina Berková

Tisk: Martina Matysová

Uzávěrka příštího čísla je ve čtvrtek 20.2.2025

Tento Zpravodaj je k přečtení i ke stažení na našich internetových stránkách:

www.bjb-brniste.cz